

La nota dels bisbes de Catalunya

Dll, 15/05/2017 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

Els bisbes de Catalunya han tret un petit comunicat on parlen amb autoritat sobre la realitat del país. Els bisbes han donat un pas important per sortir d'un llarg silenci mantingut en els darrers temps sobre el moment polític de Catalunya. És evident que davant dels dilemes de la societat catalana l'Església catòlica no pot estar en silenci o amagar-se en la indiferència de la neutralitat. En aquest sentit, recordo la lucidesa d'un article de l'enyorat bisbe Joan Carrera *"Notes sobre pastoral i immigració"*, escrit l'any 1966, que acabava dient: *"com que no hi ha neutralitat possible -perquè hom no deixa de parlar català per parlar esperanto, precisament-, l'Església, si deixava d'actuar d'acord amb el País, col·laboraria amb els qui impedeixen aquella lliure realització i esdevindria -volent-ho o no- instrument de colonització"*. Els bisbes de Catalunya han opinat i s'han alineat en la tradició de l'episcopat catalana manifestada en el magnífic document *"Arrels cristianes de Catalunya"* (1985) renovada, 25 anys després, amb un nou text *"Al servei de nostre poble"* (2011). Ara, quan el moment polític posa en pràctica algunes de les idees presents en aquests documents, els bisbes de Catalunya han recordat que *"per això creiem humilment que convé que siguin escoltades les legítimes aspiracions del poble català, per tal que sigui estimada i valorada la seva singularitat nacional"* (nota dels Bisbes de Catalunya 11 de maig 2017).

Entenc que algun catòlic impacient li hauria agradat que els bisbes de Catalunya haguessin estat més concrets i, per exemple, s'haguessin adherit ja al Pacte Nacional pel Referèndum. Però, com que també cal tenir present que alguns catòlics deuen trobar excessiu el que es diu en aquesta nota, els bisbes de la Tarraconense han optat per fer públic aquest aquest text i prou. Als possibles catòlics molestos pel pronunciament dels bisbes caldria recordar-los que la Doctrina Social de l'Església catòlica empara el que diuen els bisbes i també, si haguessin estat més explícits. Es oportú evocar l'article 413 del Compendi de la Doctrina Social: *"el referèndum és també un instrument de participació política, en el qual s'acompleix una forma directa d'accés a les opcions polítiques. La institució de la representació no exclou, de fet, que els ciutadans puguin ser interpel·lats directament amb vista a les opcions de més gran rellevància de la vida social"*. D'acord amb el que diu aquest article, no s'haurien equivocat els bisbes si haguessin estat més concrets en la seva nota. Probablement, no és encara el moment de fer-ho. Ben segur que properament ja tindran ocasió de recordar a la societat en general, i a la política en concret, el dret dels ciutadans al referèndum tal com senyala la Doctrina Social de l'Església catòlica.

Mentrestant, els catòlics alineats amb el procés cap a la independència, hem de seguir treballant per ampliar la base social que demana celebrar un referèndum a Catalunya. Ho fem perquè, tal com diu l'article 565 del Compendi de la Doctrina Social *"per als fidels laics el compromís polític és una expressió qualificada i exigent del compromís cristià al servei dels altres"*. Per coherència amb aquest servei seguirem lluitant per aconseguir celebrar el referèndum, perquè creiem que és un dret de totes les nacions i els seus ciutadans. En el cas que la complexitat del moment polític ho aconselli, també reclamarem als bisbes de Catalunya que de nou es pronuncien per ajudar a discernir quin ha de ser el comportament cívic dels catòlics. Estic convençut que, quan sigui el moment, els pastors de l'Església

Catalunya sabran assumir la seva responsabilitat seguint la tradició dels seus predecessors. Perquè, com molt bé diuen en la seva nota, recollint una cita del papa Francesc, *“ser pastors significa caminar davant, enmig i darrere el ramat”*.